

ԴԱՆԻԸ, ԴՋՆՈՒՆԻ

ՀԱՅ
ԿՈՐՊԱՐԱԿԵԱՏԱԳԵՏՆԵՐ
(ՀԵՄԱԿՈՏ ԲԵՌԵՐԱՆ)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱՍՐԱՆ

ԴԱՆԻՆԸ ԴԶՆՈՒՆԻ

**ՀԱՅ
ԿԵՐՊԱՐՎԵՍԱԿԵՏՆԵՐ
(ՀԱՄԱՌՈՏ ԲԱՌԱՐԱՆ)**

Խմբագիր՝ ՄԱՆՅԱ ՂԱԶԱՐՅԱՆ

«ԼՈՒՅՍ» ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ, 1977

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱՍՐԱՀ

ԴԱՆԻԵԼ ԴԶՆՈՒՆԻ

**ՀԱՅ
ԿԵՐՊԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏՆԵՐ
(ՀԱՄԱՌՈՏ ԲԱՌԱՐԱՆ)**

Խմբագիր՝ ՄԱՆՅԱ ՂԱԶԱՐՅԱՆ

«ԼՈՒՅՍ» ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ, 1977

Երևանի Փ. Թերլեմեզյանի անվան Գեղարվեստական ուսումնարանում, երեք տարի՝ Երևանի Գեղարվեստական ինստիտուտում, իսկ 1956 թ. ավարտել է Լենինգրադի Գլխավոր գործերից են՝ «Ալագյազի արտավայրերում», «Քոչը», «Բագրատ», «Հայաստանի լեռներում», «Հնոցապաններ», «Չուլոլը», «Որոտանը սանձող մարդիկ», «Քաջարանի լույսերը»:

Մատենագրություն. Захар Хачатрян (Буклет), Ереван, 1972 г.

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ԻՄԱՍՏՈՒՀԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍԻ (1897, Կ. Պոլիս), նկարիչ՝ կիրառական արվեստի գծով: 1924 թ. ավարտել է Բաքվի կիրառական արվեստի դպրոցը, աշխատել Բաքվի Բանվորական թատրոնում որպես նկարիչ զգեստների գծով: 1929 թ. ապրում է Մոսկվայում: Աշխատել է «Всекохудожник»-ում, որպես գործվածքեղենի ղեկորատիվ նկարազարդող, եղել է «Կիրառական արվեստ» ընկերության կոոպերատիվի գեղղեկ: Բազմաթիվ կտորների էսքիզների հեղինակ է:

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ԼԵՎՈՆ ԱՐՍԵՆԻ (1912, Թիֆլիս) գեղանկարիչ: 1928 թ. սովորել է Մ. Թոխաթի ստուդիայում: Կիրովականում դասավանդել է նկարչական դպրոցում: 1966 թ. ավարտել է Կրասնոդարի Մանկավարժական ինստիտուտի գեղարվեստական-գրաֆիկական ֆակուլտետը: Գլխավոր աշխատանքներից են՝ «Հիշիր այս, որդիս», «Լենինը Ռազլիվում», Վ. Ի. Լենինի, Ս. Շահումյանի դիմանկարները, «Հին կամուրջը», «Կղմինդրի գործարանը» և այլն:

Ապրում է Նիկեիում (Մուրմանսկի շրջան):

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՀԱՅԿԱԶ ԿԱՐԱՊԵՏԻ (1920, Երևան), գեղանկարիչ: 1939 թ. ավարտել է Երևանի Գեղարվեստական ուսումնարանը, մասնակցել է Հայրենական մեծ պատերազմին: 1951 թ. ավարտել է Երևանի Գեղարվեստի ինստիտուտը: Յուցահանդեսներին մասնակցում է 1949 թ.:

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՀԱԿՈՒԻ (1926, Բաքու), գեղանկարիչ-բանդակագործ, արվեստաբան:

1946 թ. ավարտել է Բաքվի Գեղարվեստական ուսումնարանը, իսկ 1954 թ.՝ Երևանի Գեղարվեստ-թատերական ինստիտուտը: Յուցահանդեսներին մասնակցում է 1954 թ.: «Հայկական ՍՍՀ ղեկորատիվ քարերն ու նրանց օգտագործումը ժամանակակից ճարտարապետության մեջ» աշխատության համար շնորհվել է արվեստագիտության թեկնածուի գիտական աստիճան (1968 թ.): Նրա գործերից են՝ «Աղասի հանջյանի դիմաքանդակը», «Աղջկա գլուխը», Երևանի Մ. Մաշտոցի անվան Մատենադարանի և Գիտությունների ակադեմիայի որմնանկարները, ինչպես նաև բազմաթիվ հողվածներ, նվիրված Հայաստանի բնական քարերին ու նրանց կիրառման:

Մատենագրություն. 2. Իդիթյան, Չորրորդած ճանապարհով: «Սով. Հայաստան», 1963 թ. № 3, Գ. Իգիտյան, О творчестве Ованеса Хачатуряна. «Декоративное искусство СССР», 1964 г., № 8.

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՇԱՀՆԵՆ ԳԵՎՈՐԳԻ (1934, Հալեպ (Սիրիա), արվեստաբան:

1946 թ. Հալեպից ներգաղթել է Հայաստան: 1965 թ. ավարտել է ՍՍՀՄ գեղարվեստների ակադեմիայի Լենինգրադի Ի. Ռեպինի անվան ինստիտուտը: 1967 թ. Մ. Սարյանի տուն-թանգարանի դիրեկտորն է: Նրա գործերից են՝ Պետրոս Կոնտուրաջյան (Երևան, 1966 թ.), Մարգրե բնություն է, բնությունը՝ մարդ (Երևան, 1970 թ.): Հայկական գեղանկարչություն (ալբոմի առաջաբան, Երևան, 1967), Մարտիրոս Սարյանի թանգարան (ալբոմի առաջաբանը, Մոսկվա, 1972) և բազմաթիվ հողվածներ:

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՌՈՒԴՈՒՅ ԼՈՐԻՍԻ (1937, Երևան), գրաֆիկ, գեղանկարիչ:

Սովորել է Երևանի Փ. Թերլեմեզյանի անվան Գեղարվեստական ուսումնարանում: Յուցահանդեսներին մասնակցում է 1957 թ.: Գլխավոր գործերից են՝ «Ուսանող»:

Հովհ. «Սով. Հայաստան», 1965 թ. № 8,
О творчестве Ованеса Хачатуряна. «Декоративное
искусство СССР», 1964 г., № 8.

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՇԱՀԵՆ ԳԵՎՈՐԳԻ (1934, Հալեպ (Սիրիա),

արվեստագետ:

1946 թ. Հալեպից ներգաղթել է Հայաստան: 1965 թ.
ավարտել է ՍՍՀՄ գեղարվեստների ակադեմիայի Լենին-
գրադի Ի. Ռեպինի անվան ինստիտուտը: 1967 թ.

Մ. Սարյանի տուն-թանգարանի դիրեկտորն է:

Նրա գործերից են՝ Պետրոս Կոնտուրաջյան (Երևան,
1966 թ.), Մարդը բնություն է, բնությունը՝ մարդ (Երե-
վան, 1970 թ.): Հայկական գեղանկարչություն (ալբոմի
առաջաբան, Երևան, 1967), Մարտիրոս Սարյանի թան-
գարան (ալբոմի առաջաբանը, Մոսկվա, 1972) և բազմա-

թիվ հոդվածներ:

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՌՈՒԴՈՂՖ ԼՈՐԻՍԻ (1937, Երևան), գրաֆիկ, գե-

ղանկարիչ:

Սովորել է Երևանի Փ. Թերլեմեզյանի անվան Գեղար-
վեստական ուսումնարանում: Յուցահանդեսներին մաս-
նակցում է 1957 թ.: Գլխավոր գործերից են՝ «Ուսանո-

դուհու դիմանկար» (Բրոնզե մեղալ՝ Վիեննայի 7-րդ երիտասարդական միջազգային ցուցահանդեսում), «Մայրություն», «Օհան Դուրյանի դիմանկարը», «Տ. Մախմուրյանի դիմանկարը», «Աղջիկը ընթերցելիս», «Երիտասարդություն», «Կոմիտաս», «Ելիր, ում կյանքն անիծել է»:

Մատենագրություն. Рудольф Хачатрян (Буклет), Ереван, 1972 г.

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՍԱՐԳԻՍ ԿԱՐԱՊԵՏԻ (1886, Մալաթիա (Թուրքիա) — 1947, Փարիզ), գեղանկարիչ:
Սովորել է էրզրումի Սանասարյան վարժարանում, իսկ 1911 թ. ավարտել է Հոռմի Գեղարվեստի ակադեմիան: Փարիզում ոսկե մեղալով ավարտում է Պետական զարդարվեստի դպրոցը: Առաջին իմպերիալիստական պատերազմի տարիներին եղել է Կովկասում՝ Թիֆլիս, Բաթումի, Դիլիջան, Ալեքսանդրապոլ, Ղարաբաղիս, էջմիածին, որտեղ նկարել է հայ գաղթականների: 1922—1934 թթ. կատարել է Սպահանի Ալի-Գափու և Չեհել Սոթուն պալատների, Նոր Զուղայի հայ խոջաների տների որմնանկարների, իսկ 1939—40 թթ. Աջանտայի որմնափոր տաճարի որմնանկարի ընդօրինակությունները: Անհատական ցուցահանդեսներ է ունեցել Կ. Պոլսում (1919), Կահիրեում (1922), Լոնդոնում և Անտրվերպենում (1925), Վիեննայում (1922), Փարիզում (1925): Պարսկական և հնդկական որմնանկարների ցուցահանդեսները բացվել են ԱՄՆ-ում, Փարիզում (1947), Երևանում (1971):

Նրա գործերից հայտնի են՝ «Պատասպարյալները գնում են հաց բերելու», «Որբերը ճաշի սպասման ժամին», «Աղբյուրի մոտ», «Որբուհին հյուանելիս», «Սասունցի կանայք», «Հայ գյուղացի», «Հուսահատվածները», «Վանեցի փախստականը», «Ավերակներում», «Ուղեկորույսները», «Տոնական օր Սեանում», «Հարսանիքից առաջ», «Խրախճանք Օշականում», «Հարսի երգը», «Հայկական ժողովրդական պարեր», «Տոնական օր վարազում», «Ծաղիկներ» և այլն:

Մատենագրություն. Կատալոգ Ս. Խաչատրյանի հնդկական որմնանկարների ցուցահանդեսի. Երևան, 1971 թ., Խ. Շիշմանյան, Բնանկարն ու հայ նկարիչները, Երևան, 1958 թ., Onnig Avédissian, Peintres et sculpteurs Arméniens. Le Caire, 1959.

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՎԱՎԱ (ՎԱՎԱ ՍԱՐԳԻՍ), (1896, Տրապիզոն (Թուրքիա), գեղանկարիչ:
Ուսուցիչը եղել է Ս. Խաչատրյանը՝ ամուսինն ու ընկերը: 1946 թ. Նյու-Յորքում բացել է իր առաջին անհատական ցուցահանդեսը, հետագայում կազմակերպել է ավելի քան 20 ցուցահանդես, ինչպես Նյու-Յորքում (1946—1966), Ֆրեզնոյում, Դետրոիտում և Լոս Անջելեսում (1949), Փարիզում (1950), Կահիրեում և Ալեքսանդրիայում (1951), Պոլսում (1952), Հոռմում, Վենետիկում, Միլանում (1957) և այլն: 1927, 1964, 1971 և 1975 թթ. այցելել է Սովետական Հայաստան: Նշանակալից աշխատանքներից են՝ «Կարոտ», «Դիմական հանդես», «Նաիրյան աղջիկներ», «Երկու բարեկամներ», «Մենություն», «Ինքնադիմանկար», «Պարսկուհին», «Նորմանդացի աղջիկը», «Արարատ», «Սանահին»:

Նկարում է Նյու-Յորքում:

Մատենագրություն. Նկարչուհի Վավա Սարգսյանի ցուցահանդեսը: «Պատմա-բանասիրական հանդես», 1959, № 1; Onnig Avédissian, Peintres et sculpteurs Arméniens. Le Caire, 1959.

ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՎԱՐԱՋԴԱՏ ԱՐՇԱԿԻ (1921, Արտաշատ), բանդակագործ:

1951 թ. ավարտել է Երևանի Փ. Թերլեմեզյանի անվան գեղարվեստական ուսումնարանը: Մասնակցել է Հայրենական մեծ պատերազմին: 1958 թ. ավարտել է Գեղարվեստ-թատերական ինստիտուտը:

ԽԱՉԱՏՈՒՐ (10-րդ դարի վերջ — 11-րդ դարի սկիզբ), քարգործ վարպետ:

Ստորագրությունը պահպանվել է Նոր Բալազետի (Կա-

Rudolf Khachatryan (1937–2007)

Rudolf Khachatryan Digital Archive · rudolfart.com

Armenian Painters. A Concise Dictionary

This file was downloaded from:

<https://rudolfart.com/publications/Pub-0034?lang=en>

Works by Rudolf Khachatryan © Heirs of Rudolf Khachatryan. Other texts, photographs and design © their respective authors. When using this material, please credit the source and link to the page above.

Рудольф Хачатрян (1937–2007)

Цифровой архив Рудольфа Хачатряна · rudolfart.com

Армянские живописцы. Краткий словарь

Файл скачан со страницы:

<https://rudolfart.com/publications/Pub-0034?lang=ru>

Произведения Рудольфа Хачатряна © наследники Рудольфа Хачатряна. Остальные тексты, фотографии и оформление © их авторы. При использовании материала укажите источник и ссылку на эту страницу.